A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (harmadik tanács)

2017. november 23.* [i]

„Fellebbezés – Közegészség – Fogyasztóvédelem – 1924/2006/EK rendelet – Élelmiszerekkel kapcsolatos, egészségre vonatkozó állítások – A 13. cikk (3) bekezdése – Az élelmiszerekkel kapcsolatos, egészségre vonatkozó engedélyezett állítások jegyzéke – Botanikai anyagok – Egészségre vonatkozó felfüggesztett állítások – Intézményi mulasztás megállapítása iránti kereset – EUMSZ 265. cikk – Az Európai Bizottság álláspontja – Eljáráshoz fűződő érdek – Kereshetőségi jog”

A C-596/15. P. és C-597/15. P. sz. egyesített ügyekben,

a **Bionorica SE** (székhelye: Neumarkt [Németország]) (C-596/15 P)

és

a **Diapharm GmbH & Co. KG** (székhelye: Münster [Németország]) (C-597/15 P),

(képviselik őket: M. Weidner, T. Guttau és N. Hußmann Rechtsanwälte)

fellebbezőknek

az Európai Unió Bírósága alapokmányának 56. cikke alapján 2015. november 13-án benyújtott két fellebbezése tárgyában,

a másik fél az eljárásban:

az **Európai Bizottság** (képviselik: S. Grünheid és M. Wilderspin, meghatalmazotti minőségben)

alperes az elsőfokú eljárásban,

A BÍRÓSÁG (harmadik tanács),

tagjai: L. Bay Larsen tanácselnök, J. Malenovský, M. Safjan (előadó), D. Šváby és M. Vilaras bírák,

főtanácsnok: M. Bobek,

hivatalvezető: M. Aleksejev tanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2017. január 19-i tárgyalásra,

a főtanácsnok indítványának a 2017. április 25-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,

meghozta a következő

* Az eljárás nyelve: német.

Ítéletet

1 Fellebbezésükben a Bionorica SE és a Diapharm GmbH & Co. KG az Európai Unió Törvényszéke 2015. szeptember 16-i Bionorica kontra Bizottság végzésének (T-619/14, nem tették közzé, a továbbiakban: a T-619/14. sz. ügyben hozott végzés, EU:T:2015:723) és a 2015. szeptember 16-i Diapharm kontra Bizottság végzésének (T-620/14, nem tették közzé, a továbbiakban: a T-620/14. sz. ügyben hozott végzés, EU:T:2015:714) hatályon kívül helyezését kéri, amely végzésekben a Törvényszék elutasította az Európai Bizottság mulasztásának – amennyiben jogellenes módon nem utasította az Európai Élelmiszer-biztonsági Hatóságot (EFSA) arra, hogy az engedélyezett állítások végleges listájának a 2008. január 15-i 109/2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel (HL 2008. L 39., 14. o.) módosított, az élelmiszerekkel kapcsolatos, tápanyag-összetételre és egészségre vonatkozó állításokról szóló, 2006. december 20-i 1924/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2006. L 404., 9. o., helyesbítés: HL 2007. L 12., 3. o.) (a továbbiakban: 1924/2006 rendelet) 13. cikke (3) bekezdése szerinti elfogadásához szükséges előfeltételként értékelje az egészségre vonatkozó, botanikai anyagokkal kapcsolatos állításokat – megállapítására irányuló keresetüket.

Jogi háttér

Az 1999/468 határozat

2 A 2006. július 17-i 2006/512/EK tanácsi határozattal (HL 2006. L 200., 11. o.) módosított, a Bizottságra ruházott végrehajtási hatáskörök gyakorlására vonatkozó eljárások megállapításáról szóló, 1999. június 28-i 1999/468/EK tanácsi határozat (HL 1999. L 184., 23. o.; magyar nyelvű különkiadás 1. fejezet, 3. kötet, 124. o.; a továbbiakban: 1999/468 határozat) 5a. cikke szabályozza az ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárást.

3 Az 1999/468 határozatot a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmus szabályainak és általános elveinek megállapításáról szóló, 2011. február 16-i 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2011. L 55., 13. o.) 12. cikkének első bekezdése hatályon kívül helyezte. Mindazonáltal e rendelet 12. cikkének második bekezdése szerint az 1999/468 határozat 5a. cikkének joghatásait fenn kell tartani az e cikkre hivatkozó, meglévő alap jogi aktusok alkalmazásában.

A 178/2002/EK rendelet

4 Az élelmiszerjog általános elveiről és követelményeiről, az Európai Élelmiszerbiztonsági Hatóság létrehozásáról és az élelmiszer-biztonságra vonatkozó eljárások megállapításáról szóló, 2002. január 28-i 178/2002/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2002. L 31., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 15. fejezet, 6. kötet, 463. o.; helyesbítések: HL 2014. L 327., 9. o.; HL 2016. L 11., 19. o.) „Egyéb fogalmak” című 3. cikke a következőképpen rendelkezik:

„E rendelet alkalmazásában:

[…]

2. élelmiszer-vállalkozás: nyereségérdekelt vagy nonprofit köz- vagy magánvállalkozás, amely az élelmiszerek termelésének, feldolgozásának vagy forgalmazásának bármely szakaszával összefüggő tevékenységet folytat;

3. élelmiszer-vállalkozó: az a természetes vagy jogi személy, aki/amely az általa ellenőrzött élelmiszer-vállalkozáson belül felelős az élelmiszerjog követelményeinek betartásáért;

[…]”

Az 1924/2006 rendelet

5 Az 1924/2006 rendelet (23) preambulumbekezdése szerint „[a]z egészségre vonatkozó állítások használatát csak a lehető legmagasabb színvonalú tudományos értékelést követően lehet engedélyezni a Közösségben. Ezen állítások összehangolt tudományos értékelése érdekében az [EFSA-nak] kell elvégeznie ezeket az értékeléseket.”

6 E rendelet „Fogalommeghatározások” című 2. cikke az (1) bekezdésének a) pontjában és (2) bekezdésének 5. pontjában kimondja:

„(1) E rendelet alkalmazásában:

a) az […] »élelmiszeripari vállalkozó« […] fogalma tekintetében a [178/2002] rendelet […] 3. cikkének 3. […] pontjában található fogalommeghatározásokat kell alkalmazni;

[…]

(2) Ezenkívül a következő fogalommeghatározásokat kell alkalmazni:

[…]

5. »egészségre vonatkozó állítás«: bármely olyan állítás, amely kijelenti, sugallja vagy sejteti, hogy az adott élelmiszer, élelmiszercsoport vagy annak valamely alkotóeleme és az egészség között összefüggés van;

[…]”

7 Az 1924/2006 rendelet „Valamennyi állításra vonatkozó általános elvek” című 3. cikke előírja a második bekezdésének a) pontjában, hogy a tápanyag-összetételre és egészségre vonatkozó állítások alkalmazása többek között nem lehet „valótlan, félreérthető vagy megtévesztő”.

8 E rendeletnek „Az állítások tudományos alátámasztása” című 6. cikke az (1) bekezdésében a következőket írja elő:

„A tápanyag-összetételre és egészségre vonatkozó állításokat általánosan elfogadott tudományos bizonyítékokra kell alapozni, és azokkal kell alátámasztani.”

9 Az említett rendelet „Különös feltételek” című 10. cikke az (1) bekezdésében előírja:

„Tilos az egészségre vonatkozó állítások alkalmazása, kivéve ha azok a II. fejezetben foglalt általános követelményeknek és az e fejezetben foglalt különös követelményeknek megfelelnek, ha azokat e rendelettel összhangban engedélyezik, és ha azok a 13. és 14. cikkben meghatározott engedélyezett állítások listáján szerepelnek.”

10 Ugyanezen rendelet „Egészségre vonatkozó állítások, amelyek nem a betegségek kockázatának csökkentésével, illetve a gyermekek fejlődésével és egészségével kapcsolatosak” című 13. cikke a következőképpen rendelkezik:

„(1) Az egészségre vonatkozó olyan állítások, amelyek az alábbiak leírását vagy említését tartalmazzák:

a) tápanyag vagy egyéb anyag szerepe a növekedésben, fejlődésben és a szervezet működésében; vagy

b) pszichés állapot és magatartás; vagy

c) a [testtömegcsökkentésre szolgáló, csökkentett energiatartalmú étrendben történő felhasználásra szánt élelmiszerekről szóló, 1996. február 26-i] 96/8/EK [bizottsági] irányelv [HL 1996. L 55., 22. o.; magyar nyelvű különkiadás 13. fejezet, 15. kötet, 454. o.] sérelme nélkül, a fogyás vagy testtömegkontroll, illetve az éhségérzet csökkentése vagy a jóllakottság érzésének növelése vagy az étrendből hasznosítható energiamennyiség csökkentése,

és amelyeket feltüntetnek a (3) bekezdésben meghatározott listán, a 15–19. cikkben megállapított eljárások lefolytatása nélkül is alkalmazhatók, amennyiben:

i. általánosan elfogadott tudományos bizonyítékokon alapulnak; és

ii. az átlagos fogyasztó számára jól érthetőek.

(2) A tagállamok 2008. január 31-ig a Bizottság rendelkezésére bocsátják az állítások (1) bekezdésben említett listáját a rájuk vonatkozó feltételekkel és a vonatkozó tudományos alátámasztásra való hivatkozásokkal együtt.

(3) A Bizottság a[z EFSA-val] folytatott konzultációt követően – legkésőbb 2010. január 31-ig – […] elfogadja az e rendelet nem alapvető fontosságú elemeinek kiegészítéssel történő módosítására irányuló, engedélyezett állítások (1) bekezdésben említett közösségi listáját és az állítások alkalmazására vonatkozó valamennyi szükséges feltételt [helyesen: e rendelet nem alapvető fontosságú elemeinek kiegészítéssel történő módosításaként elfogadja az (1) bekezdésben említett engedélyezett állítások közösségi listáját és az ezen állítások alkalmazásához szükséges összes feltételt].

(4) A (3) bekezdésben említett lista általánosan elfogadott tudományos bizonyítékokon alapuló és e rendelet nem alapvető fontosságú elemeinek kiegészítéssel történő módosítására irányuló bármilyen módosítását […] a[z EFSA-val] folytatott konzultációt követően kell elfogadni, a Bizottság saját kezdeményezése vagy valamely tagállam kérelme alapján.

(5) Az újonnan felfedezett tudományos adatokon alapuló […] újabb állítások felvételét a (3) bekezdésben említett listába, a 18. cikkben megállapított eljárásnak megfelelően kell elfogadni, kivéve a gyermekek fejlődésére és egészségére vonatkozó állításokat […]”

11 Az 1924/2006 rendelet „Közösségi engedélyezés” című 17. cikkének (5) bekezdése az alábbiak szerint rendelkezik:

„A 13. és 14. cikkben meghatározott listákban szereplő, egészségre vonatkozó állításokat a rájuk vonatkozó feltételeknek megfelelően bármely élelmiszeripari vállalkozó használhatja […]”

12 E rendeletnek „A bizottsági eljárás” című 25. cikke a (3) bekezdésében előírja:

„Az e bekezdésre történő hivatkozáskor az 1999/468 […] határozat 5a. cikkének (1)–(4) bekezdését és 7. cikkét kell alkalmazni, tekintettel az említett határozat 8. cikkének rendelkezéseire.”

13 Az említett rendelet „Átmeneti intézkedések” címet viselő 28. cikkének (5) és (6) bekezdése kimondja:

„(5) A 13. cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett, egészségre vonatkozó állításokat – a 24. cikkben említett védintézkedések elfogadásának sérelme nélkül – e rendelet hatálybalépése időpontjától a 13. cikk (3) bekezdésében említett lista elfogadásáig lehet alkalmazni az élelmiszeripari vállalkozók saját felelőssége mellett, feltéve hogy az állítások megfelelnek e rendeletnek és a rájuk vonatkozó hatályos nemzeti rendelkezéseknek.

(6) A 13. cikk (1) bekezdésének a) pontjától és a 14. cikk (1) bekezdésének a) pontjától eltérő, egészségre vonatkozó állításokra, amelyeket a nemzeti rendelkezéseknek megfelelően e rendelet hatálybalépésének időpontja előtt alkalmaztak, a következők vonatkoznak:

a) azon egészségre vonatkozó állításokat, amelyeket valamely tagállam értékelt és engedélyezett, a következők szerint kell engedélyezni:
   i. a tagállamok legkésőbb 2008. január 31-ig közlik a Bizottsággal ezen állításokat, az állítást alátámasztó tudományos adatok értékelését tartalmazó jelentéssel együtt;
   ii. a[z EFSA-val] folytatott konzultációt követően, […] a Bizottság e rendelet nem alapvető fontosságú elemeinek kiegészítéssel történő módosítására irányuló határozatot hoz az ily módon engedélyezett, egészségre vonatkozó állításokról.

   Az ilyen eljárás során nem engedélyezett egészségre vonatkozó állításokat a határozat elfogadását követően hat hónapig még lehet alkalmazni;

b) azon egészségre vonatkozó állítások, amelyeket a tagállamok nem értékeltek és nem engedélyeztek, tovább alkalmazhatók, feltéve hogy e rendelet szerint kérelmet nyújtanak be 2008. január 19. előtt; az ezen eljárás során nem engedélyezett egészségre vonatkozó állítások tovább alkalmazhatók a 17. cikk (3) bekezdése szerinti határozat meghozatalát követő hat hónapig.”

A 432/2012/EU rendelet

14 A nem a betegségek kockázatának csökkentését, illetve a gyermekek fejlődését és egészségét érintő, élelmiszerekkel kapcsolatos, egészségre vonatkozó, engedélyezett állítások jegyzékének megállapításáról szóló, 2012. május 16-i 432/2012/EU bizottsági rendelet (HL 2012. L 136., 1. o.) (10) és (11) preambulumbekezdése szerint:

„(10) A Bizottság számos, értékelésre benyújtott növény vagy növényi anyag, más néven »botanikai anyag« hatásával összefüggő olyan állítást azonosított, amelyek tudományos értékelését a[z EFSA-nak] a továbbiakban kell elvégeznie. Emellett több olyan, egészségre vonatkozó állítás van, amelyeket még további vizsgálatnak kell alávetni ahhoz, hogy a Bizottság mérlegelhesse felvételüket az engedélyezett állítások listájára, vagy amelyeket már értékeltek, de egyéb indokolt tényezők miatt a Bizottság jelenleg még nem tudja lezárni a mérlegelést.

(11) A Bizottság a honlapján […] közzéteszi azokat az állításokat, amelyeket a[z EFSA] még nem értékelt vagy a Bizottság még nem mérlegelt, és amelyek az [1924/2006] rendelet 28. cikkének (5) és (6) bekezdése szerint továbbra is használhatók.”

15 E rendelet „Hatálybalépés és alkalmazás” című 2. cikke a harmadik bekezdésében előírja, hogy az említett rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

A jogviták előzményei

16 A jogviták vonatkozó, a T-619/14. és T-620/14. sz. ügyben hozott végzésekben szerepelő előzményei a következőképpen foglalhatók össze.

17 A Bionorica olyan társaság, amely gyógyszereket és étrend-kiegészítőket állít elő és értékesít az európai piacon, és e címen egészségre vonatkozó állításokat tüntet fel e termékeken és azok hirdetéseiben.

18 A Diapharm olyan társaság, amely nemzetközi viszonylatban széles körű szolgáltatásokat nyújt a gyógyászati iparban. Tevékenységének egyik jelentős részét adja a társaságok részére az élelmiszerekkel, különösen pedig az étrend-kiegészítőkkel kapcsolatos, egészségre vonatkozó állítások tekintetében történő tanácsadás.

19 Az 1924/2006 rendelet elfogadását követően a Bizottság e rendelet 13. cikkének (2) bekezdése alapján összesen hozzávetőleg 44 000 egészségre vonatkozó állítást kapott a tagállamoktól. A egészségre vonatkozó állítások e nemzeti listái alapján a Bizottság létrehozta azok konszolidált listáját.

20 A Bizottság – az 1924/2006 rendelet 13. cikke (3) bekezdésének megfelelően – 2008. július 24-én hivatalosan megküldte az említett állításokra vonatkozó tudományos szakvélemény iránti kérelmét az EFSA-nak. Ez alkalommal a Bizottság közölte az EFSA-val az egészségre vonatkozó állítások konszolidált listájának első részét. E lista fennmaradó részét 2008 novemberében és decemberében, valamint a kiegészítést 2010 márciusában küldte meg az EFSA-nak, és 4637-ben határozta meg az egészségre vonatkozó vizsgálandó állítások végső számát. 2009 októbere és 2011 júliusa között az EFSA elvégezte a Bizottság által továbbított egészségre vonatkozó állítások tudományos értékelését.

21 2010. szeptember 27-én a Bizottság sajtóközleményt tett közzé honlapján, amelyben közölte, hogy az egészségre vonatkozó állítások nagy számára és az azok kezelése tekintetében fennálló késedelemre tekintettel olyan eljárást kíván bevezetni, amely lehetővé teszi az Európai Unióban engedélyezett állítások jegyzékének fokozatos elfogadását. Egyébiránt a Bizottság szerint e jegyzék elfogadási eljárására vonatkozó prioritások újbóli meghatározását a növényi összetevők – egészségre vonatkozó állításokról és növényi alapú hagyományos gyógyszerekről szóló jogszabályok szerinti – kezelésének nehézségei, valamint az ezen összetevők koherens kezelésére vonatkozó együttgondolkodás folytatásának szükségessége indokolja. Következésképpen a Bizottság felhívta az EFSA-t arra, hogy ideiglenesen függessze fel az egészségre vonatkozó, botanikai anyagokkal kapcsolatos állítások értékelését, és elemzését – egy átfogó jegyzék minél előbb történő elfogadása érdekében – a többi átadott állításra összepontosítsa. Ezen összefüggésben a Bizottság elmagyarázta, hogy a botanikai anyagoktól eltérő anyagokat érintő egészségre vonatkozó állítások elemzésére kerül majd először is sor, míg a botanikai anyagokra vonatozó állításokat azt követően vizsgálja.

22 2012. május 16-án a Bizottság elfogadta a 432/2012 rendeletet. E rendeletben a Bizottság az egészségre vonatkozó állítások konszolidált listáján szereplő 497 tételnek megfelelő, 222 állítást tartalmazó részleges listát engedélyezett, amely tételek tekintetében az EFSA arra a következtetésre jutott, hogy az előterjesztett adatok lehetővé tették ok-okozati összefüggés megállapítását egy adott élelmiszercsoport, élelmiszer vagy annak valamely alkotóeleme és az állított hatás között.

23 A Bizottság ugyanabban az időpontban jegyzéket készített azon több mint 2000 állításról, amelynek értékelését az EFSA nem fejezte be vagy amelyeket maga a Bizottság még nem mérlegelt, és e listát közzétette az internetes oldalán. A Bizottság szerint ezen állítások, amelyek főszabály szerint a botanikai anyagok hatásaira vonatkoztak, felfüggesztve maradtak, és ennélfogva az 1924/2006 rendelet 28. cikkének (5) és (6) bekezdése szerinti átmeneti szabályozásnak megfelelően továbbra is alkalmazhatóak. Jóllehet az egészségre vonatkozó engedélyezett állításoknak a 432/2012 rendelettel felállított részleges listáját utólag naprakésszé tette a Bizottság, az egészségre vonatkozó, botanikai anyagokkal kapcsolatos állítások felfüggesztve maradtak.

24 2014. április 22-i és 24-i levelében a Bionorica, illetve a Diapharm kérte a Bizottságot az egészségre vonatkozó, botanikai anyagokkal kapcsolatos állítások újraértékelésére, és különösen arra, hogy szólítsa fel az EFSA-t ezen értékelés haladéktalan folytatására az egészségre vonatkozó állítások teljes listájának elfogadása érdekében, amint azt az 1924/2006 rendelet 13. cikkének (3) bekezdése előírja. Jelezték továbbá azon szándékukat, hogy a Bizottság tétlensége esetén a Törvényszékhez fordulnak.

25 A Bizottság a 2014. június 19-i leveleiben (a továbbiakban: 2014. június 19-i levelek) eleget tett a Bionorica és a Diapharm említett eljárásra való felkérésének, és többek között az alábbiakat állapította meg:

„Amint tudják, a Bizottság az egészségre vonatkozó úgynevezett »botanikai anyagokkal« kapcsolatos állításokat illetően együttgondolkodási folyamatot indított, miután számos tagállam és érdekelt fél aggályát fejezte ki az ilyen anyagokat tartalmazó termékeknek az egészségre vonatkozó állításokról szóló és a hagyományos növényi gyógyszerekről szóló jogszabályok szerinti megkülönböztetett kezelését illetően.

A Bizottság megkérte az [EFSA-t], hogy amíg ezen együttgondolkodásban nem születik eredmény, függessze fel az egészségre vonatkozó, botanikai anyagokkal kapcsolatos állítások tudományos értékelését. A Bizottság elismeri, hogy e komplex kérdés nagy jelentőséggel bír mind a fogyasztók, mind pedig a gazdasági szereplők számára. Ahhoz azonban, hogy a Bizottság megtalálja a legmegfelelőbb intézkedést, biztosítani kell számára az ehhez szükséges időt és kereteket.”

A Törvényszék előtti eljárás, valamint a T-619/14. sz. és a T-620/14. sz. ügyekben hozott végzés

26 A Törvényszék Hivatalához 2014. augusztus 19-én benyújtott keresetlevelével a Bionorica és a Diapharm a Bizottság mulasztásának megállapítására kérte a Törvényszéket, amennyiben a Bizottság jogellenesen nem utasította az EFSA-t arra, hogy értékelje az egészségre vonatkozó, botanikai anyagokkal kapcsolatos állításokat a 1924/2006 rendelet 13. cikkének (3) bekezdésében előírt eljárás szerinti egészségre vonatkozó engedélyezett állítások végleges listájának elfogadása érdekében.

27 A Törvényszék Hivatalához 2014. november 20-án benyújtott különbeadványban a Bizottság elfogadhatatlansági kifogásokat emelt, amelyek vonatkozásában a Bionorica és a Diapharm 2014. december 19-én megtette észrevételeit, valamint azok elutasítására és érdemben való döntéshozatalra kérte a Törvényszéket.

28 A T-619/14. sz. ügyben hozott végzésében és a T-620/14. sz. ügyben hozott végzésében a Törvényszék elutasította a Bionorica és a Diapharm keresetét, és őket kötelezte a költségek viselésére.

29 Először is a Törvényszék azt vizsgálta, hogy a Bionorica és a Diapharm intézményi mulasztás megállapítása iránti keresete tiszteletben tartja-e az EUMSZ 265. cikkben előírt feltételeket, és e kereseteket a T-619/14. sz. ügyben hozott végzése és a T-620/14. sz. ügyben hozott végzése 26. pontjában e feltételek figyelmen kívül hagyása okán elfogadhatatlannak minősítette.

30 Pontosabban, miután e végzések 19. és 20. pontjában emlékeztetett arra, hogy az intézményi mulasztás megállapítása iránti keresetnek az EUMSZ 265. cikkben meghatározott elfogadhatósági feltételei nem teljesülnek, amennyiben az eljárásra felkért intézmény a kereset megindítása előtt állást foglalt e felkérés tekintetében, a Törvényszék az említett végzések 23. pontjaiban megállapította, hogy a 2014. június 19-i levelek – együttes olvasatban, amennyiben megindokolták, hogy miért kellett félbeszakítani a szóban forgó állítások értékelését, és tájékoztatták a Bionoricát és a Diapharmot arról, hogy az utóbbi kérdés vizsgálatához a Bizottságnak több időre és pontosabb keretekre volt szüksége – kellően egyértelműek és pontosak voltak a Bizottság kérelmeikre vonatkozó álláspontjának – azaz, hogy a Bizottság nem fogja felszólítani az EFSA-t a kért értékelés elvégezésére – megismeréséhez.

31 Következésképpen a Törvényszék ugyanezen végzések 24. pontjaiban az említett leveleket az EUMSZ 265. cikk második bekezdése szerinti állásfoglalásnak minősítette, ami véget vet a Bizottság mulasztásának.

32 A Törvényszék e tekintetben megállapította a T-619/14. sz. ügyben hozott végzés és a T-620/14. sz. ügyben hozott végzés 25. pontjában, hogy az a tény, hogy a Bizottság válasza a Bionorica és a Diapharm számára nem kielégítő, nem bír jelentőséggel e tekintetben. Ugyanis az EUMSZ 265. cikk a határozathozataltól vagy állásfoglalástól való tartózkodásban megnyilvánuló mulasztásra vonatkozik, nem pedig az érdekelt által kívánttól eltérő aktus elfogadására.

33 Másodszor a Törvényszék mellékesen vizsgálta a Bizottság által felhozott, a Bionorica és a Diapharm eljáráshoz fűződő érdekének hiányára alapított elfogadhatatlansági kifogást, és a T-619/14. sz. ügyben hozott végzés 56 pontjában és a T-620/14. sz. ügyben hozott végzés 55. pontjában megállapította, hogy az intézményi mulasztás megállapítása iránti keresetük az eljáráshoz fűződő érdek hiánya okán szintén elfogadhatatlan.

34 E tekintetben a Törvényszék a T-619/14. sz. ügyben hozott végzés 39. és 55. pontjában és a T-620/14. sz. ügyben hozott végzés 39. és 54. pontjában azt a következtetést vonta le, hogy sem a Bionorica, sem pedig a Diapharm nem bizonyította kellően, hogy az egészségre vonatkozó, botanikai anyagokkal kapcsolatos állítások EFSA által történő értékelésének folytatása és az egészségre vonatkozó engedélyezett állítások végleges listájának elfogadása mennyiben nyújtana számukra biztos előnyt.

35 Először is a Törvényszék a T-619/14. sz. ügyben hozott végzés 38., 42. és 43. pontjában és a T-620/14. sz. ügyben hozott végzés 38., 41. és 42. pontjában megállapította, hogy az 1924/2006 rendelet 28. cikkének (5) és (6) bekezdéséből következik, hogy átmeneti intézkedéseket kell alkalmazni e rendelet elfogadása óta azon egészségre vonatkozó állítások tekintetében, amelyek értékelése folyamatban van, és amelyek vonatkozásában a Bizottság még nem fogadott el határozatot. E körülmények között az egészségre vonatkozó felfüggesztett állításokkal érintett társaságok továbbra is használhatják azokat az említett rendelet 28. cikkének (5) és (6) bekezdésében előírt átmeneti szabályozás tiszteletben tartása mellett. Következésképpen a Törvényszék szerint az 1924/2006 rendelet 17. cikkének (5) bekezdése, amely főszabály szerint bármely élelmiszer-vállalkozó számára engedélyezi az említett meghatározott listákban szereplő, egészségre vonatkozó engedélyezett állítások használatát, ezen állításokat ugyanabba az esetbe sorolja, mint az egészségre vonatkozó felfüggesztett állításokat, azaz azok felhasználhatók az élelmiszerek kereskedelméhez.

36 Ráadásul a Törvényszék a T-619/14. sz. ügyben hozott végzés 44. és 45. pontjában és a T-620/14. sz. ügyben hozott végzés 43. és 44. pontjában megállapította, hogy mindenesetre még ha az 1924/2006 rendelet 17. cikkének (5) bekezdése szerint a Bionorica és az egyéb élelmiszer-vállalkozók joghelyzetét befolyásoló következmények állapíthatók is meg, többek között az e rendelet 28. cikkének (5) és (6) bekezdésében előírt átmeneti szabályozás vonatkozásában, az ilyen előny fogalmilag azon az előfeltevésen nyugszik, hogy az EFSA értékelését és a Bizottság végleges határozatát követően engedélyezettek az őket érintő egészségre vonatkozó felfüggesztett állítások. Mindazonáltal a Törvényszék megállapította, hogy ezen előfeltevés tulajdonképpen nem konkrét, és ezért nem teljesülnek az ítélkezési gyakorlatában foglalt követelmények, amelyek szerint a felperes által hivatkozott érdek jövőbeni jogi helyzetet érint, a felperesnek bizonyítania kell, hogy e helyzet sérelme már jelenleg bizonyosnak mutatkozik. E tekintetben a Törvényszék emlékeztetett arra, hogy az egészségre vonatkozó engedélyezett állítások részleges listáját megállapító 432/2012 rendeletben a Bizottság csak 222 egészségre vonatkozó állítást engedélyezett az összesen több mint 2000 vizsgált állítás közül, így az átmeneti szabályozás előnyösebb lehet a gazdasági szereplők számára, mint az egészségre vonatkozó engedélyezett állítások végleges listája.

37 Másodszor a Törvényszék a T-619/14. sz. ügyben hozott végzés 47. és 48. pontjában és a T-620/14. sz. ügyben hozott végzés 46. és 47. pontjában elutasította a Bionorica és a Diapharm azon érveit, amelyek szerint az a tény, hogy egyes egészségre vonatkozó állításokat értékelt az EFSA, míg más állítások felfüggesztve maradtak, egyenlőtlen versenyfeltételeket teremt a piacon, és úgy ítéli meg,

hogy az ilyen egyenlőtlen helyzet csak azon gyártók érdekeit befolyásolhatta, amelyek egészségre vonatkozó állításait a 432/2012 rendelet elfogadását követően elutasították, nem pedig azon termelők érdekeit, amelyek egészségre vonatkozó állításai felfüggesztve maradtak.

38 Harmadszor a Törvényszék nem adott helyt a Bionorica és a Diapharm azon megállapításainak, amelyek szerint azokat jelentősen érintette a piacon uralkodó, az egészségre vonatkozó állítások engedélyezéséről szóló végleges és teljes bizottsági határozat hiányában fennálló jogbizonytalanság. A Törvényszék e tekintetben hangsúlyozta a T-619/14. sz. ügyben hozott végzés 51. és 52. pontjában és a T-620/14. sz. ügyben hozott végzés 50. és 51. pontjában, hogy a jogbiztonság elve megköveteli, hogy a jogszabályok világosak és pontosak, következményeik pedig előreláthatóak legyenek. Márpedig a Törvényszék szerint e feltételek mind az egészségre vonatkozó engedélyezett vagy elutasított állításokra, mind pedig az egészségre vonatkozó felfüggesztett állításokra vonatkozó szabályokra teljesülnek. Különösen az egészségre vonatkozó felfüggesztett állításokra vonatkozó szabályok kifejezetten az 1924/2006 rendeletből következnek, és különösen annak 28. cikkének (5) és (6) bekezdéséből, amely e rendelet elfogadása óta az értékelésre és a végső határozathozatalra váró egészségre vonatkozó állításokra alkalmazandó szabályokat tartalmazza.

39 Negyedszer, a T-619/14. sz. ügyben hozott végzés 54. pontjában és a T-620/14. sz. ügyben hozott végzés 53. pontjában a Törvényszék elutasította a Bionoricának és a Diapharmnak az őket a Bizottság tétlensége miatt állítólagosan ért pénzügyi kárra vonatkozó állításait, megállapítva, hogy nem részletezték, hogy az említett károk miként jöttek létre, sem pedig azt, hogy miként szűnnének meg abban az esetben, ha a Bizottság utasítja az EFSA-t az egészségre vonatkozó felfüggesztett állítások értékelésének folytatására.

40 Végül, harmadszor a Törvényszék vizsgálta és kizárólag a T-620/14. sz. ügyben helyt adott a Bizottság által felhozott, a Bioronice és a Diapharm kereshetőségi jogának hiányára alapított elfogadhatatlansági kifogásnak. A Törvényszék e tekintetben megállapította a T-620/14. sz. ügyben hozott végzés 56. pontjában, hogy a Diapharm, amely az egészségügyi ágazatban tevékenykedő vállalkozásoknak nyújt tanácsadásra irányuló és támogatási szolgáltatásokat, ideértve az élelmiszereket érintő egészségre vonatkozó állításokat is, nem gyárt és értékesít ilyen típusú termékeket az uniós piacon. Ennélfogva a Törvényszék szerint a Diapharm tevékenysége nem kellően kapcsolódik ez utóbbi tevékenységekhez ahhoz, hogy a Bizottság által az utóbbi mulasztásának megállapítását követően elfogadandó aktussal közvetlenül érintettnek lehessen tekinteni.

A felek kérelmei és a Bíróság előtti eljárás

41 Fellebbezésében a Bionorica és a Diapharm azt kéri, hogy a Bíróság:

– helyezze hatályon kívül a T-619/14. sz. ügyben hozott végzést, illetve a T-620/14. sz. ügyben hozott végzést;

– a Bizottságot kötelezze a költségek viselésére.

42 A Bizottság azt kéri, hogy a Bíróság mint nyilvánvalóan megalapozatlanokat utasítsa el a fellebbezéseket, és a fellebbezőket kötelezze a költségek viselésére.

43 Az eljárás írásbeli és szóbeli szakaszának lefolytatása, valamint az ítélethozatal céljából a Bíróság elnöke 2016. január 21-i határozatával a Bíróság eljárási szabályzata 54. cikkének megfelelően egyesítette a C-596/15. P. sz. és a C-597/15. P. sz. ügyeket.

A fellebbezésekről

44 Fellebbezésének alátámasztására a Bionorica és a Diapharm három-három jogalapra hivatkozik, amelyek részben fedik egymást.

A C-596/15. P. sz. ügyben előterjesztett második jogalapról és a C-597/15. P. sz. ügyben előterjesztett első jogalapról

A felek érvei

45 Második, illetve első jogalapjában a Bionorica és a Diapharm lényegében azt rója fel a Törvényszéknek, hogy tévesen alkalmazta a jogot, amikor a T-619/14. sz. ügyben hozott végzés és a T-620/14. sz. ügyben hozott végzés 24. pontjában azt állapította meg, hogy a 2014. június 19-i levelek az EUMSZ 265. cikk második bekezdés szerinti, a Bizottság mulasztásának véget vető állásfoglalásnak minősülnek.

46 A fellebbezők szerint a Törvényszék által a T-619/14. sz. ügyben hozott végzés és a T-620/14. sz. ügyben hozott végzés 23. pontjában tett megállapítás, amely szerint a 2014. június 19-i levelek „együttes olvasatban kellően egyértelműek és pontosak voltak a Bizottság kérelmeikre vonatkozó álláspontjának – különösen, hogy a Bizottság nem fogja felszólítani az EFSA-t a kért értékelés elvégezésére –, valamint az ilyen állásfoglalás indokolásának [a Bionorica és a Diapharm által történő] megismeréséhez”, azt bizonyítja, hogy a Törvényszék nem vizsgálta pontosan e levelek tartalmát.

47 E tekintetben a Bionorica és a Diapharm úgy érvel, hogy e levelek első két mondatában a Bizottság megelégedett az egészségre vonatkozó, botanikai anyagokkal kapcsolatos állítások értékelése tekintetében fennálló joghelyzet megállapításával. A fellebbezők maguk is összefoglalták már e helyzetet a Bizottságot eljárásra felkérő leveleikben. Egyébiránt állítják, hogy a Bizottság által a 2014. június 19-i levelekben hivatkozott együttgondolkodási folyamatot – amely keretében az ezen állítások értékelésének következményeiről szóló vitaanyagot küldtek meg a tagállamoknak – ezen intézmény 2012 júliusában kezdeményezte, és az 2012 végéig tartott, és annak során a tagállamok többsége az addig alkalmazott tudományos megközelítési szempont szerinti – az egészségre vonatkozó felfüggesztett állításokra is kiterjedő – értékelés folytatását kérte. A Bionorica és a Diapharm szerint a 2014. június 19-i levelek legalábbis félreérthetők, amennyiben potenciálisan egy új együttgondolkodási folyamatra hivatkoznak.

48 A Bionorica és a Diapharm megállapítja továbbá, hogy a 2014. június 19-i levelek harmadik mondatában a Bizottság egyszerűen elismerte az egészségre vonatkozó, botanikai anyagokkal kapcsolatos állítások értékelése tekintetében „ezen összetett probléma” mind a fogyasztók, mind pedig a gazdasági szereplők számára betöltött jelentőségét. A negyedik és az utolsó mondatban a Bizottság annak magyarázatára szorítkozott, hogy biztosítani kell számára a szükséges időt és kereteket, hogy megtalálja a „legmegfelelőbb intézkedést”, nem magyarázta azonban meg, hogy a jelen esetben mit tart szükségesnek.

49 Következésképpen a 2014. június 19-i levelekből nem vonható le a Bizottságnak a neki címzett eljárásra történő felkérésre tett állásfoglalása, és különösen, hogy adott esetben mikor kívánta felhívni az EFSA-t az egészségre vonatkozó, botanikai anyagokkal kapcsolatos állítások értékelésének folytatására. A Bíróság 1985. május 22-i Parlament kontra Tanács ítélete (13/83, EU:C:1985:220, 25. pont) szerint az ilyen megkerülő válasz nem minősül mulasztást megszüntető elegendő állásfoglalásnak.

50 A Bizottság állítja, hogy a Törvényszék helyesen állapította meg, hogy a 2014. június 19-i levelek lehetővé tették a Bionorica és a Diapharm számára annak megértését, hogy ezen intézmény nem fog helyt adni az egészségre vonatkozó, botanikai anyagokkal kapcsolatos állítások értékelése

felfüggesztésének megszüntetésére irányuló kérelmüknek. Ugyanis a Bizottság szerint abban a helyzetben, amelyben e levelek íródtak, a fellebbezőknek tudomása volt arról, hogy a Bizottság felülvizsgálta a prioritásait, és hogy fenntartotta az ezen anyagokat érintő egészségre vonatkozó állítások értékelésének felfüggesztését annak érdekében, hogy először is a botanikus anyagoktól eltérő anyagokat érintő egészségre vonatkozó állításokat vizsgálja meg. Ennélfogva a 2014. június 19-i levelekből és összefüggéseikből kitűnik, hogy a Bizottság szerint e levelek a Bionoricának és Diapharmnak történő megküldésekor a körülmények nem indokolták, hogy helyt adjon az eljárásra történő felkéréseiknek.

A Bíróság álláspontja

51 Az EUMSZ 265. cikk második bekezdése szerint az intézményi mulasztás megállapítása iránti kereset csak akkor elfogadható, ha az érintett intézményt, szervet vagy hivatalt előzetesen felkérték, hogy járjon el. Ha a felkéréstől számított két hónapon belül az érintett intézmény, szerv vagy hivatal nem foglal állást, a keresetet további két hónapon belül lehet megindítani.

52 A Bíróság ítélkezési gyakorlata szerint az EUMSZ 265. cikk a határozathozataltól vagy állásfoglalástól való tartózkodásban megnyilvánuló mulasztásra vonatkozik (1971. július 13-i Deutscher Komponistenverband kontra Bizottság ítélet, 8/71, EU:C:1971:82, 2. pont; 2013. november 19-i Bizottság kontra Tanács ítélet, C-196/12, EU:C:2013:753, 22. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

53 E tekintetben az intézményi mulasztás megállapítása iránti kereset nemcsak olyan kötelező joghatások kiváltására irányuló aktus elfogadásának elmulasztása esetében indítható meg, amelyek a felperes érdekeit sérthetik jelentősen módosítva annak jogi helyzetét, hanem az előkészítő aktus elfogadásának elmulasztása esetén is, ha az kötelező joghatások kiváltására irányuló aktus meghozatalára irányuló eljárás szükséges előfeltétele (lásd ebben az értelemben: 1988. szeptember 27-i Parlament kontra Tanács ítélet, 302/87, EU:C:1988:461, 16. pont).

54 A valamely intézmény eljárásra történő felkérését illetően, annak kellően egyértelműnek és pontosnak kell lennie az általa meghozandó határozat tartalmának konkrét megismerésének lehetővé tételéhez, és ki kell tűnnie belőle, hogy kéri ezen intézmény állásfoglalását (lásd analógia útján: 1986. június 10-i Usinor kontra Bizottság ítélet, 81/85 és 119/85, EU:C:1986:234, 15. pont; 1999. november 18-i Pescados Congelados Jogamar kontra Bizottság végzés, C-249/99 P, EU:C:1999:571, 18. pont).

55 Egyébiránt emlékeztetni kell arra, hogy valamely olyan tény vagy aktus, mint egy levél, Törvényszék általi jogi minősítése olyan jogkérdés, amely előterjeszthető a fellebbezési eljárásban (lásd ebben az értelemben: 2006. június 1-jei P & O European Ferries [Vizcaya] és Diputación Foral de Vizcaya kontra Bizottság ítélet, C-442/03 P és C-471/03 P, EU:C:2006:356, 90. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat). Ennélfogva annak kérdése, hogy a valamely intézmény által az eljárásra történő felkérésre válaszul elküldött levél megszüntette-e ezen intézmény állítólagos mulasztását, a fellebbezés szakaszában vizsgálható jogkérdés.

56 A jelen esetben nem vitatott, hogy az 1924/2006 rendelet 13. cikkének (3) bekezdése szerint a Bizottság köteles volt konzultálni az EFSA-val annak érdekében, hogy azt követően a megállapított határidőben, azaz legkésőbb 2010. január 31-ig elfogadja az egészségre vonatkozó engedélyezett állítások végleges listáját, és hogy e listát csak részben fogadta el 2012. május 16-án a 432/2012 rendelet. Nem vitatott továbbá, hogy a Bionorica és a Diapharm a jelen ítélet 24. pontja szerinti 2014. április 22-i és 24-i levelében kellően felkérte eljárásra a Bizottságot, azaz hogy hívja fel az EFSA-t az egészségre vonatkozó, botanikai anyagokkal kapcsolatos állítások értékelésének haladéktalan folytatására az egészségre vonatkozó engedélyezett állítások végleges listájának elfogadása érdekében, és hogy e

levelekre válaszul a Bizottság a jelen ítélet 25. pontja szerinti 2014. június 19-i levelekben annak megállapítására szorítkozott, hogy „ahhoz hogy a Bizottság megtalálja a legmegfelelőbb intézkedést, biztosítani kell számára az ehhez szükséges időt és kereteket”.

57 E tekintetben meg kell állapítani, hogy a Bizottság először is az egészségre vonatkozó, botanikai anyagokkal kapcsolatos állítások értékelése tekintetében a jelen ítélet 21. pontja szerinti 2010. szeptember 27-i közlemény óta fennálló joghelyzet leírásával, és ezt követően a szükséges időre és keretekre annak pontosítása nélkül való hivatkozással, hogy mit tart szükségesnek a szóban forgó értékelési eljárás folytatásához, nem jelezte egyértelműen azon szándékát, hogy fel kívánja-e hívni az EFSA-t ezen értékelés folytatására.

58 Más szavakkal, a Bizottság a Bionorica és a Diapharm kérésével szemben nem konzultált az EFSA-val, és a 2014. június 19-i levelekben sem hivatkozik egyértelműen arra, hogy fog-e, és ha igen, mikor fog konzultálni vele, ami megfelel a jelen ítélet 52. pontjában megállapított eseteknek.

59 A fentiekből következik, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor a T-619/14. sz. ügyben hozott végzés és a T-620/14. sz. ügyben hozott végzés 24. pontjában akként ítélte meg, hogy a 2014. június 19-i levelek megszüntették a Bizottság mulasztását.

60 Következésképpen a C-596/15. P. sz. ügyben előterjesztett második jogalapnak és a C-597/15. P. sz. ügyben előterjesztett első jogalapnak helyt kell adni.

61 Mindazonáltal emlékeztetni kell arra, hogy a Törvényszék mellékesen vizsgálta a Bionorica és a Diapharm eljáráshoz fűződő érdekének fennállását, és mivel megállapította, hogy az nem állt fenn e két vállalkozás tekintetében, azt a végkövetkeztetést vonta le, hogy kereseteiket mint elfogadhatatlanokat szintén ezen indokkal el kell utasítani. Ennélfogva mielőtt adott esetben hatályon kívül helyezhetők lennének a T-619/14. és a T-620/14. sz. ügyekben hozott végzések, vizsgálni kell a C-596/15. P. és a C-597/15. P. sz. ügyekben felhozott jogalapokat, amelyek e végzések eljáráshoz fűződő érdekre vonatkozó részére irányulnak.

A C-596/15. P. sz. ügy első és harmadik jogalapjáról és a C-597/15. P. sz. ügy második jogalapjáról

62 Amennyiben a C-596/15. P. sz. ügy első és harmadik jogalapja és a C-597/15. P. sz. ügy második jogalapja lényegében a Törvényszék azon megállapításával fordul szembe, hogy a Bionoricának és a Diapharmnak nem áll fenn eljáráshoz fűződő érdeke, e jogalapokat együttesen kell vizsgálni.

A felek érvei

– A C-596/15. P. sz. ügyben előterjesztett első jogalapról

63 Első jogalapjában a Bionorica azt rója fel a Törvényszéknek, hogy eljárási hibát követett el, amennyiben részben pontatlan adatokra támaszkodott, és így tévesen minősítette őt a T-619/14. sz. ügyben hozott végzés 1. és 48. pontjában, az európai piacon étrend-kiegészítőket vagy élelmiszereket gyártó és értékesítő vállalkozásnak. Következésképpen a Bionorica szerint a Törvényszék a hátrányára téves határozatot hozott, amikor azt állapította meg, hogy a Bionoricát nem érintik az egészségre vonatkozó felfüggesztett állítások, és hogy a jelen esetben az egyenlőtlen versenyfeltételek fennállása nem alapozza meg az eljáráshoz fűződő érdekét.

64 Márpedig a Törvényszékhez benyújtott keresetleveléből kitűnik, hogy a világ egyik első növényi alapú gyógyszergyártója volt, amely gyógyszerek közül a keresetlevélben példaként hivatkozottak terápiás hatású anyagokat tartalmaztak, amelyek vonatkozásában egészségre vonatkozó felfüggesztett állításokra vonatkozó kérelmet nyújtottak be.

65 A Bizottság vitatja a Bionorica érveit.

66 Amint az az ügy iratainak a T-619/14. sz. ügyben hozott végzéssel történő összehasonlításából következik, a Bionorica által vitatott, a megtámadott végzés 1. és 48. pontjában szereplő ténymegállapítások nem tévesek, sőt inkább kedvezőek a számára, mivel a Törvényszék kétségbe vonás nélkül fogadta el e társaság azon egyszerű megállapítását, hogy az élelmiszer-ágazatban tevékenységet folytató gazdasági szereplőként az egészségre vonatkozó, botanikai anyagokkal kapcsolatos állításokat kíván alkalmazni. A Bizottság állítja, hogy e megállapítás megfelel a keresetlevélben szereplő állításoknak.

– A C-596/15. P. sz. ügyben előterjesztett harmadik jogalapról és a C-597/15. P. sz. ügyben előterjesztett második jogalapról

67 Harmadik és második vonatkozó jogalapjában a Bionorica és a Diapharm azt rója fel a Törvényszéknek, hogy tévesen alkalmazta a jogot, amikor a T-619/14. sz. ügyben hozott végzés 55. és 56. pontjában és a T-620/14. sz. ügyben hozott végzés 54. és 55. pontjában mellékesen úgy ítélte meg, hogy az eljáráshoz fűződő érdek hiánya miatt elfogadhatatlan az intézményi mulasztás megállapítása iránti keresetük, mivel nem származhat semmiféle biztos hasznuk az egészségre vonatkozó engedélyezett állítások végleges listájának elfogadásából.

68 A Bionorica és a Diapharm úgy érvel először is, hogy az egészségre vonatkozó engedélyezett állítások alkalmazása és az egészségre vonatkozó felfüggesztett állítások alkalmazása eltérő követelményeknek van alávetve, ennélfogva nem minősülnek azonos esetnek. E tekintetben megállapítják, hogy az 1924/2006 rendelet 28. cikkének (5) és (6) bekezdése nem teszi lehetővé az egészségre vonatkozó felfüggesztett állítások feltétel nélküli alkalmazását, hanem feltételektől teszi azt függővé, és ezen állítások különösen „megfelelnek e rendeletnek és a rájuk vonatkozó hatályos nemzeti rendelkezéseknek”.

69 Ez többek között azzal jár, hogy az 1924/2006 rendelet szerint az egészségre vonatkozó felfüggesztett állítások nem lehetnek megtévesztők, és általánosan elfogadott tudományos adatokon kell alapulniuk. E tekintetben annak kérdése, hogy teljesülnek-e ezen feltételek, vagy hogy a vásárlókat megtévesztik-e, az illetékes állami élelmiszer-ellenőrző hatóságok által végzett ellenőrzésnek vagy piaci szereplők által megkeresett nemzeti bíróságok eseti jellegű vizsgálatának van alávetve. Márpedig a német gyakorlatban az ilyen bírósági felülvizsgálatra – amely a németországi értékesítés haladéktalan megszakításához vezethet – rövid vizsgálat keretében kerül sor, amely nem ad automatikusan érdemileg igazolható eredményeket, amelyek bíróságonként, ugyanazon egészségre vonatkozó állítás tekintetében jelentősen eltérhetnek, különösen a jelentős értelmezési mozgásteret biztosító általánosan elfogadott tudományos adatok pontatlan jogi feltétele összefüggésében.

70 Következésképpen nem áll fenn jogbiztonság sem a Bionorica és a Diapharm, sem pedig egyéb vállalkozások számára azon tényt illetően, hogy a továbbra is felfüggesztett egészségre vonatkozó állítások jogszerűen alkalmazhatók-e. Ezzel szemben eltér a helyzet az eseti jellegű vizsgálatnak véget vető pozitív és kimerítő listán szereplő egészségre vonatkozó engedélyezett állítások vonatkozásában. Egyébiránt a Bionorica és a Diapharm azt állítja e tekintetben, hogy az uniós jogalkotó kifejezetten nem írt elő átmeneti intézkedéseket a 2010. január 31. utáni, azaz az 1924/2006 rendelet 13. cikkének (3) bekezdésében megállapított határidőt követő időszakra az egészségre vonatkozó, engedélyezett állítások listájának elfogadása vonatkozásában.

71 A Törvényszék a T-619/14. sz. ügyben hozott végzés 45. pontjában és a T-620/14. sz. ügyben hozott végzés 44. pontjában tett megállapítására – amely szerint átmeneti intézkedések alkalmazása előnyösebb lehet, mint az egészségre vonatkozó állítások elutasítása – válaszként a Bionorica és a Diapharm előadja, hogy a jogbiztonság, amelyre az egészségre vonatkozó állítások használata irányul, és ennélfogva azok előnye szempontjából az egészségre vonatkozó véglegesen engedélyezett állítások hasonlóan megbízható mutatónak minősülnek, mint a véglegesen elutasított állítások.

72 Másodszor a Bionorica és a Diapharm állítja, hogy a Törvényszék a T-619/14. sz. ügyben hozott végzés 47. és 48. pontjában és a T-620/14. sz. ügyben hozott végzés 46. és 47. pontjában annak megállapításával, hogy az – azon gyártókhoz viszonyított, amelyek egészségre vonatkozó állításait e rendelet szerint engedélyezték, nem pedig azon gyártókhoz viszonyított, amelyek egészségre vonatkozó állításai felfüggesztve maradtak – egyenlőtlen versenyfeltételek csak olyan gyártók vonatkozásában teremthetők, amelyek egészségre vonatkozó állításait elutasították a 432/2012 rendelet elfogadását követően, azon a téves értelmezésen alapul, hogy az egészségre vonatkozó engedélyezett és felfüggesztett állításokat ugyanúgy kell kezelni. Márpedig az egészségre vonatkozó engedélyezett és elutasított állítások esetében egyértelmű, hogy alkalmazhatók-e, míg ugyanezen jogbiztonság nem áll fenn az egészségre vonatkozó felfüggesztett állítások esetében.

73 Végül harmadszor a Bionorica és a Diapharm megállapítja a T-619/14. sz. ügyben hozott végzés 51–53. pontjára és a T-620/14. sz. ügyben hozott végzés 50–52. pontjára hivatkozva, hogy a Törvényszék tévesen állapította meg, hogy az egészségre vonatkozó engedélyezett és elutasított, valamint a felfüggesztett állításokra alkalmazandó szabályok kellően világosak és pontosak, és hogy az abból eredő következmények kellően előreláthatóak. Ugyanis az egészségre vonatkozó felfüggesztett állításokra alkalmazandó átmeneti intézkedések, amelyek egyrészt minden egyes esetben új, a tudományos adatok értékelése tekintetében jelentős mérlegelési mozgásteret élvező elemzést tesznek szükségessé, és amelyek másrészt igen eltérő – sőt egymásnak ellentmondó – eredményekhez vezethetnek, többek között a németországi bírósági gyakorlatban, nem járnak kellően előrelátható jogkövetkezményekkel.

74 A Bizottság úgy érvel, hogy mivel élelmiszer-vállalkozásként sem a Bionorica, sem pedig a Diapharm nem folytatott gyártói tevékenységet a keresetek megindításakor, egyik vállalkozás sem húzhat biztos hasznot az élelmiszereket érintő, az egészségre vonatkozó, botanikai anyagokkal kapcsolatos állítások végleges engedélyezéséből, mivel maguk nem gyártanak vagy értékesítenek ilyen típusú állítások alkalmazásával reklámozható élelmiszereket.

75 Először is a Bionorica és a Diapharm azon érvére, amely szerint a Törvényszék tévesen sorolta ugyanazon eset alá az egészségre vonatkozó engedélyezett állításokat és a továbbra is felfüggesztett állításokat, a Bizottság kifogásolja, hogy a Törvényszék a T-619/14. és a T-620/14. sz. ügyben hozott végzésének 43. és 42. pontjában megelégedett annak megállapításával, hogy mindkét esetben engedélyezett volt az egészségre vonatkozó állítások alkalmazása. A Bizottság szerint e megállapítás jogi szempontból helyes az 1924/2006 rendelet 28. cikke (5) és (6) bekezdésének rendelkezései alapján. Ezzel szemben magától értetődő, hogy az akár engedélyezett, akár felfüggesztett egészségre vonatkozó állítások megengedett alkalmazása feltételezi, hogy az uniós jogalkotó által e tekintetben megállapított feltételek minden egyes esetben teljesülnek. Egyébiránt a fellebbezőknek a hatályos nemzeti jog alkalmazása fenntartásának állítólagosan káros hatásaira vonatkozó megfontolásai érdemüket tekintve nem a Törvényszék ellen, hanem egyrészt a német jogalkotóval és a német bíróságokkal szemben, másrészt pedig az uniós jogalkotóval szemben irányulnak, amely elfogadta az érintett átmeneti rendelkezéseket.

76 Továbbá a fellebbezők azon érvére válaszolva, amely szerint a Törvényszék tévesen állapította meg, hogy csak jövőbeni és bizonytalan előnyük származott az egészségre vonatkozó felfüggesztett állítások engedélyezéséből, a Bizottság megállapítja, hogy a fellebbezők nem vitatják ezen összefüggésben, hogy a Törvényszék helyesen állapította meg, hogy az egészségre vonatkozó, botanikai anyagokkal kapcsolatos állítások engedélyezése olyan körülménynek minősül, amely még nem konkretizálódott, és

amelyre nem teljesülnek tehát az állandó ítélkezési gyakorlatban foglalt azon feltételek, amelyek szerint ha a felperes által hivatkozott érdek jövőbeni jogi helyzetet érint, a felperesnek kell bizonyítania, hogy e helyzet sérelme már jelenleg bizonyosnak mutatkozik.

77 Márpedig a Bionorica és a Diapharm szerint még az egészségre vonatkozó, botanikai anyagokkal kapcsolatos állítások engedélyezésének elutasítása is előnyt biztosíthat számukra. A Bizottság szerint ezen érv, amely semmiképpen sem származhat az egészségre vonatkozó állítást alkalmazni kívánó élelmiszer-vállalkozástól, éppen azt mutatja, hogy a fellebbezők nem az egészségre vonatkozó, botanikai anyagokkal kapcsolatos állítások engedélyezésének, hanem kizárólag egy valamilyen lista létezésének tulajdonítanak jelentőséget, amely bizonyára hatással lenne más vállalkozások jogi helyzetére, a fellebbezők kereskedelmi tevékenységére tekintettel azonban csak azok ténybeli helyzetét érintheti.

78 A Bionorica esetében az ilyen elutasítás azt jelentené, hogy az élelmiszer-ágazatban működő vállalkozások nem lennének többé jogosultak ezen állítások alkalmazására, ami lehetővé tenné a Bionorica mint növényi alapú gyógyszergyártó számára, hogy távol tartsa az élelmiszer-ágazatban működő nem kívánt versenytársakat. Ami a Diapharmot illeti, az egészségre vonatkozó, botanikai anyagokkal kapcsolatos állítások engedélyezése vagy éppen fenntartása, illetve felfüggesztése szintén nem lenne hatással a joghelyzetére, mivel e társaság mindenképpen tudja gyakorolni tanácsadó tevékenységét.

79 Végül a Bizottság a fellebbezők átmeneti rendelkezések alkalmazása okán fennálló állítólagos jogbizonytalanságra alapított érveinek elutasítása mellett döntött, úgy érvelve, hogy a Törvényszék jogbiztonságra vonatkozó, a fellebbezők által vitatott megállapításait teljes mértékben megerősíti a vonatkozó ítélkezési gyakorlat.

A Bíróság álláspontja

– A C-596/15. P. sz. ügyben előterjesztett első jogalapról

80 A T-619/14. sz. ügyben hozott végzésből kitűnik, hogy még ha a Bionorica eljáráshoz fűződő érdekének értékelésekor a Törvényszék azon előfeltevésből indult is ki, hogy a Bionorica élelmiszergyártó volt, nem alapított ezen állítólagos minőségére azon következtetés levonásakor, hogy nem fűződött érdeke az eljáráshoz.

81 E körülmények között meg kell állapítani, hogy amennyiben azon következmények, amelyeket a Bionorica a tények Törvényszék által történő eltorzításából von le, a T-619/14. sz. ügyben hozott végzés téves értelmezéséből erednek, az utóbbi által e tekintetben felhozott érveket mint hatástalanokat el kell utasítani, mivel azok nem alkalmasak arra, hogy e végzés megsemmisítését eredményezzék (lásd ebben az értelemben: 2015. szeptember 9-i Lito Maieftiko Gynaikologiko kai Cheirourgiko Kentro kontra Bizottság ítélet, C-506/13 P, EU:C:2015:562, 87. és 88. pont; 2017. július 26-i AGC Glass Europe és társai kontra Bizottság ítélet, C-517/15 P, nem tették közzé, EU:C:2017:598, 63–65. pont).

82 Következésképpen a C-596/15. P. sz. ügyben előterjesztett első jogalapot el kell utasítani.

– A C-596/15. P. sz. ügyben előterjesztett harmadik jogalapról és a C-597/15. P. sz. ügyben előterjesztett második jogalapról

83 Előzetesen emlékeztetni kell arra, hogy a felperesnek kell bizonyítania az eljáráshoz fűződő érdekét, amely minden bírósági jogorvoslat lényeges és elsődleges feltételének minősül (lásd ebben az értelemben: 1989. július 31-i S. kontra Bizottság végzés, 206/89 R, EU:C:1989:333, 8. pont; 2015. június 4-i Andechser Molkerei Scheitz kontra Bizottság ítélet, C-682/13 P, nem tették közzé, EU:C:2015:356, 27. pont).

84 A felperes eljáráshoz fűződő érdeke létrejött és fennálló érdek, és nem vonatkozhat jövőbeli és hipotetikus helyzetre Ezen érdeknek – a kereset tárgyára tekintettel – a kereset benyújtásakor fenn kell állnia, ellenkező esetben a kereset elfogadhatatlannak minősül, és a bírósági határozat kihirdetéséig fenn kell maradnia, ellenkező esetben a kereset okafogyottá válik (lásd ebben az értelemben: 2015. szeptember 17-i Mory és társai kontra Bizottság ítélet, C-33/14 P, EU:C:2015:609, 56. és 57. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

85 Az eljáráshoz fűződő érdek fennállása feltételezi, hogy a kereset eredményén keresztül alkalmas arra, hogy az azt kezdeményező fél számára előnnyel járjon (2007. június 7-i Wunenburger kontra Bizottság ítélet, C-362/05 P, EU:C:2007:322, 42. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; 2008. április 17-i Flaherty és társai kontra Bizottság ítélet, C-373/06 P, C-379/06 P és C-382/06 P, EU:C:2008:230, 25. pont; 2015. június 4-i Andechser Molkerei Scheitz kontra Bizottság ítélet, C-682/13 P, nem tették közzé, EU:C:2015:356, 25. pont). Ezzel szemben hiányzik az eljáráshoz fűződő érdek, ha mindenesetre valamely kereset sikeressége sem vezethetne a felperes számára kedvező eredmény elérésére (lásd analógia útján: 2011. június 9-i Evropaïki Dynamiki kontra EKB ítélet, C-401/09 P, EU:C:2011:370, 49. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

86 A jelen esetben először is a T-619/14. sz. ügyben hozott végzés 38–43. és 45. pontjában és a T-620/14. sz. ügyben hozott végzés 38–42. és 44. pontjában a Törvényszék helyt adott a Bizottság azon érvének, amely szerint a Bionorica és a Diapharm nem húzhat semmiféle biztos hasznot az egészségre vonatkozó engedélyezett állítások végleges listájának elfogadásából, amennyiben lényegében már az alkalmazandó átmeneti szabályozás az egészségre vonatkozó engedélyezett állításokhoz hasonló kedvező helyzetet teremt az egészségre vonatkozó felfüggesztett állítások vonatkozásában.

87 Márpedig az átmeneti és a végleges szabályozás egyenértékűségének ilyen megállapítása nem fogadható el. E tekintetben bár igaz, amint az a T-619/14. sz. ügyben hozott végzés 43. pontjában és a T-620/14. sz. ügyben hozott végzés 42. pontjában megállapításra került, hogy az egészségre vonatkozó engedélyezett állítások és az egészségre vonatkozó felfüggesztett állítások főszabály szerint használhatók az élelmiszerek értékesítéséhez, az nem befolyásolja azt, hogy eltérő követelmények vonatkoznak az egészségre vonatkozó állítások e két kategóriájára, és azok nem tartoznak ugyanazon feltételek alá.

88 Ugyanis míg az 1924/2006 rendelet 17. cikkének (5) bekezdése főszabály szerint minden élelmiszer-vállalkozó számára engedélyezi, hogy alkalmazza az említett végleges és az Unió vonatkozásában egységes listán szereplő egészségre vonatkozó engedélyezett állításokat, az átmeneti szabályozás hatálya alá tartozó egészségre vonatkozó felfüggesztett állításoknak e rendelet 28. cikkének (5) és (6) bekezdése szerint összhangban kell lenniük az utóbbival, valamint a rájuk vonatkozó nemzeti rendelkezésekkel.

89 Ez többek között azzal jár, hogy egyrészt az 1924/2006 rendelet 3. cikke második bekezdésének a) pontja és 6. cikkének (1) bekezdése szerint az egészségre vonatkozó állítások nem lehetnek félreérthetők vagy megtévesztők, és általánosan elfogadott tudományos adatokon kell alapulniuk. Másrészt az egészségre vonatkozó felfüggesztett állításoknak minden egyes tagállamban meg kell felelniük a saját nemzeti szabályozás követelményeinek. Következésképpen eseti jellegű vizsgálatuk

annak veszélyével jár, hogy az ilyen állítások engedélyezésére vonatkozó nemzeti közigazgatási és bírósági eljárások nemcsak tagállamonként, hanem ugyanazon tagállamon belül is eltérő eredményre vezetnek.

90 E tekintetben a Bizottság a Bíróság előtti tárgyaláson megállapította, hogy a tagállamok nemzeti rendelkezései eltérnek többek között a tekintetben, hogy valamely botanikai anyag biztonságos-e.

91 Márpedig meg kell állapítani, hogy az ilyen, az 1924/2006 rendelet 13. cikkének (3) bekezdése szerint legkésőbb 2010. január 31-én véget érő időszakon túlra, meghatározatlan ideig meghosszabbított átmeneti helyzet nem felel meg az utóbbi rendelet – annak (23) preambulumbekezdésében megfogalmazott – követelményeinek, amely szerint az egészségre vonatkozó állítások összehangolt tudományos értékelése érdekében az EFSA-nak kell elvégeznie ezeket az értékeléseket (lásd ebben az értelemben: 2016. július 14-i Verband Sozialer Wettbewerb ítélet, C-19/15, EU:C:2016:563, 41. pont).

92 A jelen ítélet 87–91. pontjában foglalt megfontolásokra tekintettel meg kell állapítani, hogy a T-619/14. sz. ügyben hozott végzés 47. és 48. pontjában és a T-620/14. sz. ügyben hozott végzés 46. és 47. pontjában a Törvényszék az átmeneti és a végleges szabályozás egyenértékűségének téves előfeltevésére alapította az érvelését, és tévesen jutott arra a következtetésre, hogy egyenlőtlen versenyfeltételek – azon gyártókhoz viszonyítva, amelyek egészségre vonatkozó állításait e rendelet szerint engedélyezték – csak azon gyártókkal szemben állhatnak fenn, amelyek egészségre vonatkozó állításait a 432/2012 rendelet elfogadását követően elutasították, nem pedig azon gyártókkal szemben, amelyek egészségre vonatkozó állításai felfüggesztettek maradtak.

93 A Törvényszék által a T-619/14. sz. ügyben hozott végzés 45. pontjában és a T-620/14. sz. ügyben hozott végzés 44. pontjában tett megállapítást illetően – amely szerint a Bionorica és Diapharm eljáráshoz fűződő érdekének elismerése ellen szól az a körülmény, hogy az átmeneti szabályozás előnyösebb lehet, mint valamely egészségre vonatkozó állítás végleges elutasítása azon tényre tekintettel, hogy a 432/2012 rendelettel, amely az egészségre vonatkozó engedélyezett állítások részleges listáját állítja fel, a Bizottság az összesen több mint 2000 vizsgált állításból csak 222 állítást engedélyezett – meg kell állapítani, hogy az hibás.

94 Ugyanis ezen megközelítés annak elfogadását jelenti, amint azt a főtanácsnok az indítványa 67. pontjában megállapította, hogy valamely felperesnek csak akkor állna érdekében intézményi mulasztás megállapítása iránti kereset megindítása, ha e kereset legelőnyösebb lehetséges eredménye kedvezőbb az aktuális helyzetnél.

95 Márpedig emlékeztetni kell arra, hogy a jelen ítélet 85. pontjában felidézett ítélkezési gyakorlat szerint az eljáráshoz fűződő érdek csak akkor nem áll fenn, ha valamely kereset sikeressége sem vezethetne a felperes számára kedvező eredmény elérésére.

96 E tekintetben még az egészségre vonatkozó állítás elutasítása is biztosíthat előnyt a jogbiztonság szempontjából azon gazdasági szereplőnek, aki az élelmiszerek vagy az étrend-kiegészítők piacára tervez belépni. Ugyanis az eddig felfüggesztett egészségre vonatkozó állítások joghelyzetének egyértelmű meghatározása lehetővé tenné az ilyen gazdasági szereplő számára, hogy kiigazítsa a kereskedelmi stratégiáját.

97 E feltételek között a Törvényszék által elkövetett, a jelen ítélet 87–96. pontjában megállapított jogi tévedésekre tekintettel megalapozottnak kell minősíteni a C-596/15. P. sz. ügyben előterjesztett harmadik jogalapot. Következésképpen el kell fogadni a C-596/15 P. sz. ügyben benyújtott fellebbezést.

98 Ami a C-597/15 P. sz. ügyben előterjesztett második jogalapot illeti, amint az a Törvényszék előtti eljárás keretében a Diapharm által benyújtott iratokból következik, az előbbi egy tanácsadó vállalkozás az étrend-kiegészítőket és az élelmiszereket érintő egészségre vonatkozó állítások tekintetében is. Fellebbezésében előadja, hogy már az érintett termékek tervezésének és létrehozásának szakaszában is

részt vesz, és ügyfeleinek rögtön felhasználható termékreceptet, csomagolási és címkézési javaslatokat, a szellemi tulajdonjogra vonatkozó kérésekhez segítséget, valamint teljes körű kereskedelmi és marketingstratégiákat kíván nyújtani.

99 Ezzel szemben, amint azt a Diapharm a Bíróság előtt megerősítette, tevékenységébe nem tartozik sem az étrend-kiegészítők vagy az élelmiszerek gyártása, sem értékesítése.

100 Fellebbezésében a Diapharm azzal érvel, hogy az egészségre vonatkozó, botanikai anyagokkal kapcsolatos állítások végleges listájának Bizottság által történő elfogadásának elmulasztása hátrányosan érinti őt, mivel csökken a szolgáltatásai iránti kereslet, ami jelentős bevételkiesést eredményez. E lista hiányában a Diapharm nem tud ugyanis megbízható tanácsokat adni az étrend-kiegészítők vagy az élelmiszerek lehetséges értékesítési lehetőségeiről.

101 A jelen esetben nem fogadható el, hogy a Diapharm bizonyította az eljáráshoz fűződő érdekét, amennyiben a jelen ítélet 85. pontjában felidézett ítélkezési gyakorlat szerint nem származik személyes előnye abból, hogy az EFSA folytatja az egészségre vonatkozó, botanikai anyagokkal kapcsolatos állítások értékelését, és ezt követően elfogadásra kerül az egészségre vonatkozó engedélyezett állítások végleges listája.

102 Az étrend-kiegészítők vagy az élelmiszerek gyártási vagy kereskedelmi eljárása utáni szakaszban elhelyezkedő gazdasági szereplő minőségében ugyanis a Diapharm önmaga nem alkalmazhatja az érintett állításokat, ráadásul nem áll közvetlen versenyben az ezen állításokat használó gazdasági szereplőkkel.

103 A fenti megfontolásokra tekintettel meg kell állapítani, hogy a Törvényszék – a T-620/14. sz. ügyben hozott végzés 55. pontjában annak megállapításakor, hogy a Diapharm intézményi mulasztás megállapítása iránti keresetét szintén az eljáráshoz fűződő érdek hiány okán el kell utasítani – nem alkalmazta tévesen a jogot.

104 E körülmények között megalapozatlannak kell nyilvánítani a C-597/15. P. sz. ügyben felhozott második jogalapot.

A C-597/15. P. sz. ügyben előterjesztett harmadik jogalapról

105 Harmadik jogalapjában a Diapharm azt rója fel a Törvényszéknek, hogy tévesen ítélte meg, hogy tanácsadó vállalkozásként a tevékenysége nem kapcsolódik kellően az érintett élelmiszerek gyártásához, így nem teljesül a kereshetőségi jog meghatározó közvetlen érintettség feltétele.

106 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a Bíróság ítélkezési gyakorlata szerint az eljáráshoz fűződő érdek és a kereshetőségi jog egymástól elkülönülő elfogadhatósági feltételeknek minősülnek, amelyeket a természetes vagy jogi személynek egyszerre kell teljesítenie ahhoz, hogy az EUMSZ 265. cikk harmadik bekezdése alapján benyújtott intézményi mulasztás megállapítása iránti kereset elfogadható legyen (lásd analógia útján: 2015. szeptember 17-i Mory és társai kontra Bizottság ítélet, C-33/14 P, EU:C:2015:609, 62. pont).

107 Márpedig a C-597/15 P. sz. ügyben felhozott második jogalapra adott válaszra tekintettel, amely szerint a Törvényszék nem alkalmazta tévesen a jogot, amikor úgy ítélte meg, hogy a Diapharmnak nem állt fenn eljáráshoz fűződő érdeke, nem kell vizsgálni a harmadik jogalapot.

108 Következésképpen el kell utasítani a C-597/15 P. sz. ügyben benyújtott fellebbezést.

A Törvényszékhez benyújtott keresetről

109 Az Európai Unió Bírósága alapokmánya 61. cikke első albekezdésének megfelelően, ha a fellebbezés megalapozott, a Bíróság a Törvényszék határozatát hatályon kívül helyezi. Ha a per állása megengedi, az ügyet maga a Bíróság is érdemben eldöntheti, illetve határozathozatalra visszautalhatja a Törvényszékhez.

110 A jelen ügyben a Bíróság úgy véli, hogy rendelkezik az ahhoz szükséges információkkal, hogy véglegesen határozzon a Bizottság által a T-619/14. sz. ügyben az elsőfokú eljárás során emelt elfogadhatatlansági kifogás tárgyában.

111 A Bizottság lényegében három arra alapított elfogadhatatlansági kifogást terjesztett elő, hogy a keresetnek nincs jogszerű tárgya, nem áll fenn eljáráshoz fűződő érdek, és hiányzik a kereshetőségi jog a Bionorica vonatkozásában.

112 Először is a Bizottságnak a Bionorica kereshetőségi jogának hiányára alapított elfogadhatatlansági kifogását kell vizsgálni.

113 E tekintetben, amint az a Bionorica által a Törvényszék előtt előadott információkból – különösen a keresetlevele 13. és 29. pontjából és annak mellékletének 8. és 9. pontjából – következik, és amint azt a Bíróság előtt megállapította, keresetlevele benyújtásának időpontjában nem folytatott gyártási tevékenységet az élelmiszerek vagy az étrend-kiegészítők uniós piacán. A Bionorica növényi alapú gyógyszerek előállításával foglalkozott ugyanis, amelyekre nem vonatkoznak az élelmiszereket érintő egészségre vonatkozó állításokról szóló 1924/2006 rendelet rendelkezései.

114 Nem vitatott, hogy a Bionorica azt állítja, hogy az egészségre vonatkozó felfüggesztett állításokkal érintett botanikai anyagokkal egyező anyagokat tartalmazó növényi alapú gyógyszerek piacán fennálló jelenlétére tekintettel készen áll arra, hogy belépjen az étrend-kiegészítők piacára, amennyiben engedélyezésre kerülnek a szóban forgó egészségre vonatkozó állítások.

115 Mindazonáltal egy puszta szándéknyilatkozat, mivel az egy jövőbeni és bizonytalan helyzetre vonatkozik, a Bionorica létrejött és fennálló eljáráshoz fűződő érdekének bizonyításához nem elegendő a jelen ítélet 84. pontjában foglalt ítélkezési gyakorlatnak megfelelően (lásd továbbá ebben az értelemben: 2013. június 20-i Cañas kontra Bizottság ítélet, C-269/12 P, nem tették közé, EU:C:2013:415, 16. és 17. pont).

116 Következésképpen, anélkül hogy szükséges lenne a Bizottság által felhozott egyéb elfogadhatatlansági kifogások vizsgálata, mint elfogadhatatlant el kell utasítani a Bionoricának a T-619/14. sz. ügyben benyújtott keresetét.

A költségekről

117 Az eljárási szabályzat 184. cikkének (2) bekezdése értelmében, ha a fellebbezés megalapozott, és a Bíróság maga hoz a jogvita kapcsán végleges határozatot, a Bíróság határoz a költségekről. E szabályzat 138. cikkének (2) bekezdése, amelyet az említett szabályzat 184. cikkének (1) bekezdése értelmében a fellebbezési eljárásban is alkalmazni kell, akként rendelkezik, hogy több pervesztes fél esetén a Bíróság határoz a költségek megosztásáról.

118 Mivel a Bíróság a Bionorica fellebbezésének helyt adott, az intézményi mulasztás megállapítása iránti keresetét azonban elutasította, a Bionorica és a Bizottság viseli mind az elsőfokú eljárásban, mind pedig a fellebbezési eljárásban felmerült saját költségeit.

119 Mivel a Diapharm pervesztes lett, a Bizottság kérelmének megfelelően kötelezni kell a fellebbezéssel kapcsolatban felmerült költségek viselésére.

A fenti indokok alapján a Bíróság (harmadik tanács) a következőképpen határozott:

1) A Bíróság az Európai Unió Törvényszékének 2015. szeptember 16-i Bionorica kontra Bizottság végzését (T-619/14, nem tették közzé, EU:T:2015:723) hatályon kívül helyezi.

2) A Bíróság a Bionorica SE által a T-619/14. sz. ügyben benyújtott intézményi mulasztás megállapítása iránti keresetet mint elfogadhatatlant elutasítja.

3) A Bíróság a C-597/15. P. sz. ügyben benyújtott fellebbezést elutasítja.

4) A Bionorica SE és az Európai Bizottság viseli mind a T-619/14. sz. elsőfokú eljárásban, mind pedig a C-596/15. P. sz. fellebbezési eljárásban felmerült saját költségeit.

5) A Diapharm GmbH & Co. KG viseli a C-597/15. P. sz. fellebbezési eljárásban felmerült költségeket.

Aláírások

i — A jelen szöveg 55., 89. és 93. pontjában az első elektronikus közzétételt követően nyelvi módosítás történt.